

ЕЗИКЪТ ЧЕСТО НАРАНЯВА ПО-СИЛНО И ОТ БРАДВА

Превод от неизвестен език: Емилия Стаматова, 1995

chitanka.info

Имало някога един дървар. Той живеел с жена си в бедна къщурка на края на гората. Всеки ден нарамвал брадвата и отивал в гората за дърва и съчки.

Един ден, както си сечал дърва, дочул стонове и рев. Дърварят тръгнал по посока на гласа и видял болен лъв с подута лапа. Събрал кураж и се приближил до него. Изведнъж лъвът проговорил с човешки глас:

— Слушай, човече, в лапата ми се е забил трън и тя бере. Направи ми едно добро, извади го от раната!

Дърварят се навел и измъкнал тръна. Оттогава човекът и лъвът станали приятели. Лъвът помагал на човека да сече дърва и да ги носи до къщурката.

Веднъж дърварят поканил лъва на вечеря.

— Жена ми ще ти приготви всичко, което поискаш — рекъл гостоприемният дървар.

Отначало лъвът не се съгласил и отказал:

— Вие сте хора, а аз съм звяр. Човекът и звярът не могат да бъдат другари.

Но дърварят настоявал толкова много, че накрая лъвът склонил да иде при него в къщурката. Само помолил да му сварят за ядене главата и краката на един овен.

В уговорения ден лъвът пристигнал и всички седнали край софрата. Лъвът преплел краката на овена, а по брадата му потекли лиги. Жената на дърваря видяла това, намръщила се и рекла на мъжа си:

— Кого си довел в нашия дом, мъжо?

Лъвът чул думите ѝ и заплакал:

— Не ти ли казах, че аз съм звяр, а вие сте хора и дружбата между нас е невъзможна! Хайде, стани и вземи брадвата. Удари ме с нея с все сила по главата.

— Но как, та ние с тебе сме приятели? — запротестира дърварят.

— Човече! Заклевам те в хляба и солта, които сме изяли заедно: ако не ме удариш с брадвата, ще разкъсам и теб, и жена ти.

Уплашил се дърварят. Взел брадвата и ударил лъва с всичка сила. Лъвът си отишъл с разбита глава. Дълго време след това дърварят не смее да стъпи в гората.

Един ден си рекъл:

— Да става каквото ще, ще ида да видя дали лъвът е жив.

Влязъл в гората и срещнал лъва.

— Жив ли си още, приятелю?

А лъвът отвърнал:

— Както виждаш, раната от твоята брадва зарасна и аз съм жив.

Но раната от думите на жена ти не е зараснала и никога няма да зарасне. Защото раната, причинена от думите, е неизлечима. Върви си и никога повече не идвай по тези места. Ако те срещна още веднъж, ще те разкъсам на парчета!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.